

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obvinenej **Ing. K. T. PhD. a spol.** pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2008 v Bratislave prejednal sťažnosti obvinených Ing. K. T. PhD. a I. B. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 6. februára 2008, sp. zn. BB-Tp 6/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených Ing. K. T. PhD. a I. B. **sa zamietajú.**

O d ô v o d n e n i e :

Sudca pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len sudca) uznesením zo dňa 6. februára 2008, č. k. BB-Tp 6/2008-17, na verejnom zasadnutí podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vzal obvinené Ing. K. T. a I. B. do väzby, pričom stanovil, že táto sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Nitre a začína plynúť okamihom zadržania oboch obvinených dňa 5. februára 2008, a to u obvinenej T. od 9,00 hod. a obvinenej B. od 10,37 hod.

V dôvodoch uznesenia poukázal na fakt, že dňa 5. februára 2008 o 18,30 hod. prevzal v zmysle § 72 ods. 1, ods. 2 Tr. por. návrh Úradu špeciálnej prokuratúry, generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. k. VII/1 Gv 132/07-13, na vzatie oboch obvinených

do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. (zo spisového materiálu je zrejmé, že v zmysle § 87 ods. 1 Tr. por. bol tento návrh podaný v lehote kratšej ako 48 hodín od zadržania obvinených).

V ďalšom sudca odôvodnil svoje uznesenie skutkovými okolnosťami predstavujúcimi rozsah trestného stíhania obvinených, právne posúdených ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktoré spočívajú v štyroch samostatných skutkoch zo dňa 20. júla 2007 (obv. T. spoločne s obv. K.), zo dňa 7. augusta 2007 (obv. T. so spoluobvinenou K.) a zo dňa 8. augusta 2007 (dva skutky obvinenej I. B. so spoluobvinenou M. K.) v takom rozsahu, ako ich sudca koncipoval v dôvodoch napadnutého uznesenia.

Sudca ďalej uviedol, že po oboznámení sa s obsahom vyšetrovacích spisov Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii – Západ, Nitra, sp. zn. ČVS: PPZ – 118/BPK-Z-2007 a sp. zn. ČVS: PPZ-1/BPK-Z-2008, na verejnom zasadnutí zistil, že obe obvinené sú dôvodne trestne stíhané pre vyššie špecifikovanú trestnú činnosť, pričom zo spáchania skutkov sú v danom štádiu trestného stíhania usvedčované svedeckými výpoveďami G. K., Š. D., M. K. a Z. B.. Títo svedkovia vo svojich výpovediach potvrdili, že na pokyny obvinených im poskytli úplatok za to, aby prehliadli nedostatky vo svojich prevádzkach pri kontrole Slovenskej obchodnej inšpekcie, tieto nedostatky nezapísali do inšpekčnej knihy a nepostúpili na ďalšie prejednanie.

Uznesenie o vznesení obvinenia boli Ing. K. T. PhD. a I. B. osobne doručené dňa 28. januára 2008, pričom súčasne bol zákonným spôsobom vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla, ktoré používa obvinená Ing. T..

V trestnom spise sa nachádzajú prepisy telefonických hovorov obvinenej zo dňa 28. januára 2008 o 18,35 hod. a 20,33 hod., zo dňa 29. januára 2008 o 7,43 hod., 15,37 hod., 16,50 hod. a 17,10 hod., zo dňa 30. januára 2008 o 8,06 hod. a napokon zo dňa 31. januára 2008 o 12,20 hod. Sudca konštatoval, že obsah všetkých telefonických hovorov sa týkal prebiehajúceho trestného stíhania, že obvinené Ing. T. a B. sa konkrétne dohovárali na ďalšom postupe, z ich rozhovoru jednoznačne vyplýva snaha o kontakt na osoby, ktoré by mali zmierniť dopad ich trestného stíhania („brat má známeho sudcu v Bratislave“). Obe obvinené prezentovali domnienku, že ich prezradil ich nadriadený, a že celý inšpektorát – všetci jeho pracovníci – brali peniaze. Z obsahov týchto telefonických rozhovorov sudca urobil záver, že zo strany obvinených sa jedná o zrejmú snahu ovplyvniť priebeh trestného

konania, pričom zistil existenciu obavy, že v prípade prepustenia oboch obvinených zo zadržania na slobodu budú tieto mať priebeh trestného konania. V postupe svojho konania mal sudca na zreteli aj okolnosť, že obvinená Ing. T. je onkologickou pacientkou, pričom má za to, že aj v podmienkach väzby jej bude zabezpečená primeraná zdravotná starostlivosť.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obvinené, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 6. februára 2008 o 16,50 hod.

Z písomných dôvodov sťažnosti obhajkyne obvinenej Ing. T. JUDr. I. L., doručenej Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky faxom dňa 7. februára 2008 vyplýva, že táto obvinená poprela spáchanie akéhokoľvek protiprávneho konania. Uviedla, že žiadna osoba ju neusvedčuje z vyžadovania úplatku, a pokiaľ ide o prevzatie úplatku nik ju neidentifikoval, pretože svedkovia hovorili vždy o nejakej panej, resp. blondíne, ktorá mala peniaze prevziať. Má zato, že voči nej neexistujú nespochybniteľné priame dôkazy. V ďalšom uvádza, že nevyvíjala žiadne kolúzne aktivity v snahe zmariť trestné stíhanie, sudca v dôvodoch napadnutého uznesenia nešpecifikoval, ktorá z obvinených mala druhú osobu nahovárať na takéto aktivity, pričom v konečnom dôsledku aj keby vety takéhoto významu v odposluchoch odznali, ich kolúzny význam zanikol, nakoľko obe obvinené (rozumej Ing. T. a B.) využili svoje právo nevypovedať. Navyiac, obe mali spoločnú obhajkyňu, pričom je prirodzené, že sa s ňou radili a určovali taktiku obhajoby, čo je len realizáciou ich práva na obhajobu. Prepisy telefonických rozhovorov nepreukazujú konkrétnu činnosť vo vzťahu k ovplyvňovaniu kľúčových svedkov. Navrhla preto napadnuté uznesenie zrušiť a domáhala sa svojho bezodkladného prepustenia z väzby na slobodu.

Obvinená I. B. sťažnosť zdôvodnila písomným podaním svojho obhajcu JUDr. J. Š., ktorá bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručená dňa 13. februára 2008. V dôvodoch sťažnosti uviedla, že uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia voči nej je zmätočné, nakoľko v ňom nie je špecifikovaná hodinová časová orientácia, kedy malo prísť ku spáchaniu skutkov. Rovnako záver o tom, že vyvinula snahu ovplyvňovať priebeh trestného konania, považuje za absurdný z toho dôvodu, že so spoluobžalovou Ing. K. T. PhD. mali spoločnú obhajkyňu a existoval dostatok iných možností k údajnému ovplyvňovaniu svedkov. Odposluchy telefonických hovorov len vyjadrujú beznádej oboch obvinených, ktoré dosiaľ neboli nikdy v minulosti trestne stíhané. Pokiaľ telefonovala svojmu bratovi Ing. S. P., išlo len o snahu podeliť sa s negatívnymi skúsenosťami s najbližšou osobou, pretože nikoho bližšieho v rodine nemá.

Vyjadřila presvedčenie, že konajúci Najvyšší súd Slovenskej republiky zhromaždený spisový materiál vyhodnotí v jej prospech, nakoľko má za to, že vyšetrovanie nepreukázalo žiadne jej protiprávne konanie. Vyslovila požiadavku byť v tejto situácii stíhaná na slobode, pretože sa potrebuje venovať svojej 18 ročnej dcére, ktorá je odkázaná na jej výlučnú starostlivosť. Keďže skutky, za ktoré je trestne stíhaná nespáchala, nemá ani záujem ovplyvňovať iné osoby, ani mariť priebeh trestného konania, ktoré je dôsledne dozorované špeciálnym prokurátorom už po dobu polroka. Z jej strany neexistuje žiadna hrozba z marenia trestného stíhania, odposluchy telefonických rozhovorov sú len babskými rečami dvoch žien. Navrhla preto napadnuté uznesenie zrušiť a domáhala sa svojho prepustenia z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľky podali sťažnosť i konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosti obvinených Ing. T. a PhD. a I. B. nie sú dôvodné.

Obvinené sú trestne stíhané a súčasne dôvodne podozrivé zo spáchania vyššie citovanej úmyselnej a vysoko spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti pokračovacieho charakteru, čo dokumentuje naplnenie základnej materiálnej podmienky na ich väzbu.

Dosiaľ zhromaždené dôkazy odôvodňujú záver, že sa mali dopustiť prezentovaného protiprávneho konania, pričom nemalo ísť ani o jednorazové, ani o náhodilé vybočenie z riadneho spôsobu života, ale o ich opakovanú trestnú činnosť, ktorej sa mali dopúšťať s inou trestne stíhanou osobou. Subjektívne pocity obvinených smerujúce k proklamovaniu ich neviny sú irelevantné, pretože dosiaľ produkované dôkazy skutočne svedčia o dôvodnom podozrení, že skutky pre ktoré sú trestne stíhané aj v skutočnosti spáchali. Doterajšie vyšetrovanie takéto pochybnosti nevyvrátilo ani nerozptýlilo.

Sudca pre prípravné konanie postupoval v súlade so zákonom a správne, keď ustálil, že obe obvinené po vznesení obvinenia vyvíjali také kolúzne aktivity, aké má na mysli ustanovenie § 71 ods.1 písm. b./ Trestného poriadku. Obsah zachytených telefonických rozhovorov a ich prepisov zo dňa 28. januára 2008 až 31. januára 2008 skutočne jednoznačne preukazuje a dokumentuje, že sa opakovane spoločne dohovárali na takom ďalšom konkrétnom cielenom postupe, **ktorý smeroval k mareniu objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie**. Aj keď obvinené využili svoje zákonné právo a v prípravnom konaní nevy povedali, navzájom sa utvrdzovali v tom, že musia voči trestnému stíhaniu spoločne bojovať, a to všetkými možnými a dostupnými prostriedkami

(známi advokáti, právnici, brat má známeho sudcu v Bratislave, nech to stojí čo to stojí, boj proti nadriadenému, ktorý trestné stíhanie voči nim zrejme zorganizoval, boj proti celému pracovisku, pretože všetci na inšpektoráte brali peniaze, nadriadená ich na akcie posielala a peniaze z previerok od nich vyžadovala a pod.). Okrem telefonických aktivít sa spoločne za týmto účelom aj stretávali, čo taktiež ozrejmuje dva z prepisov telefonických rozhovorov, pretože z nich vyplýva, že jedna z obvinených už stojí pred obydľím druhej spoluobvinenej (nie obvinenej K.), kde svoju problematiku prejednávajú. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že JUDr. L. je ich spoločnou obhajkyňou koordinujúcou ich záujmy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vyšetrovaní nezistil žiadne procesné pochybenia alebo nedostatky takého charakteru, ktoré by predstavovali nulitosť doposiaľ vykonaných úkonov a z hľadiska postupu konania odôvodňovali iné závery ako tie, ktoré v napadnutom uznesení správne koncipoval i odôvodnil sudca pre prípravné konanie.

Spisový materiál teda odôvodňuje akceptovanie záveru o kolúzných dôvodoch väzby obvinených Ing. K. T. PhD. a I. B. v rozsahu ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. V tomto rozsahu si druhostuňový súd závery sudcu pre prípravné konanie plne osvojuje a stotožniac sa s nimi na ne ako na správne i poukazuje. Stotožňuje sa aj s tým jeho stanoviskom, že v podmienkach výkonu väzby bude mať obvinená Ing. K. T. PhD. zabezpečenú takú maximálnu zdravotnú starostlivosť, akú si jej zdravotný stav vyžaduje.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvinených ako nedôvodnú zamietol, pričom tak urobil na neverejnom zasadnutí v lehote uvedenej v § 192 ods. 3 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. februára 2008

**JUDr. Ján M i h a l , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: